ciat maritus nō reperit inſinuationē donatōis feciſſe nihil
ex pacto de lucrādo cōſequit qꝺ eſt notabile ⁊ facit optīe
C. de iure do. l. fi. Ad vltimū uero nō credo fore dubiū do-
natariū poſſe ſoluꝫ inſinuare alias in ꝑtāte donatoris eſſet
donationē ſuam euertere qꝺ eſſet iniquū. C. de reuo. dona.
l. ꝑfecta hoc ꝓbatur apte in donatōe pp nuptias que inſi-
nuata ꝑ mulierē donatariā ſibi prodeſt lꝫ uir eam inſinuari
nō fecerit ⁊ tūc debebit donator aut eius heres citari cum
de eius ꝑiudicio agat ex generali regula. ff. de adop. l. nam
ita diuus. Ad igit oē dubium remouēdum tutū eſſet ut fra-
ter donatarius qui remāſit dictam donationē coram iudice
cōpetente aio inſinuandi ꝓduceret ⁊ inter geſta monumē
toꝝ faceret regiſtrari citatꝭ ⁊ uocatꝭ illis quoꝝ itereſſe pōt.
Ex ꝑmiſſis igit inferēdo cōcludo ꝙ donatio ꝑdicta fcā de
ꝑſītibus ⁊ futuris ualuit cū ꝑcarij cōſtituto reſpectu futuro
rum nullatenꝰ interuenerit tpe donationis ꝑfecte collate i
tpe quo donās inciperet poſſidere. Scđo cōcludo ꝙ dicta
cōuentio eſt donatio ob cām ⁊ nō ſimplex in ſtipulationeꝫ
deducta ⁊ ſic eſt ꝯtus inominatus ⁊ irreuocabilis iſinua
tione nō egens nec falcidie ſubiacēs. Hoc aūt mihi nunc
ita placuit diſcuſſiſſe qꝛ ad deciſionē dictoꝝ punctorum que
mihi de facto ſepius occurrere alias poſſunt plenum inten
tum nō poſui. Et ita dico ⁊ conſulo ego Ang. de Vbal. ⁊c.

clxxx

Vtꝝ ſtatutum diſponēs ꝙ vir ſoluto matrimonio mor
te uxoris ꝑtem dotꝭ recepte lucret locū habebat in dote ꝓ
miſſa ⁊ nōdum ſoluta ⁊c.

Remitto Ad euidētiam ꝙ dictuꝫ
ſtatutuꝫ de lucro diſpo-
nēs repugnat iuri ciuili ꝙ uiro āt eius patri per
vxoris obitum nihil cōcedit citra pacta lucrorū.
imo ipſa dos integre mulieri ⁊ eiꝰ patri reſtitui dꝫ ꝑimo-
nio diſſoluto. C. ſolu. ma. l. dos a patre ⁊ l. fi. eo. ti. C. rem
in ꝑſīti. §. exactio vſi ſtricte ⁊ ꝓprie uerba dicti ſtatuti debēt
intelligi ꝓut iacent nō aūt trahi ad nullam ꝯſiam. ff. ꝺ legi.
l. ꝙ uero ⁊ de re. iur. c. odia ⁊ c. que a iure cōi li. vi. Si igit
ſtatutum ꝑdictū loqueret de dote data nō hēret locū in ꝓ-
miſſa. C. qui po. in pigno. ha. l. aſſiduis: ⁊ ſi de ꝓmiſſa non
haberet locū in data qꝛ ſic lex lata eēt vſi nō eſſe recedēduꝫ
a uerbis deſ. iij. l. nō aliter ſolu. matri. l. ſi uero. §. de uiro. ff.
qui ⁊ aqui. l. ꝓſpexit. nam ſic eſt i vltimis uolūtatibꝰ in qui
bus interꝑtatio ſit benigna ut. l. in teſtis de reg. iur. ut non
extēdant ad caſum nō cōprehēſum ꝑcogitatū. ff. de libe. ⁊
poſtu. l. gallus. §. i. Videamꝰ igit an dcm̄ ſtatutū loquat ꝺ
dote data uel ꝓmiſſa iuenio eim appellari doteꝫ ſolū illam
que data eſt tex. in. l. i. C. de dote cau. ⁊ nō nu. vſi aliā dicit
cautā ⁊ ꝓmiſſaꝫ ⁊ aliam numeratā tñ quālibet dotē appel
lat ſic in. d. l. aſſiduis in gl. duꝫ dicit illius legis priuilegia lo
cum hēe in dote data nō in cōfeſſata nō data. Pro. hoc qꝛ
ēt dotē appellamus illaꝫ q̄ in teſtō aſſignata eſt. C. de ſecū.
nup. l. ſi quis priorū. §. i. ⁊. ff. de priui. cre. l. queſitū. §. fi. cuꝫ
l. ſe. vbi dos appellat ēt illa que ꝓ ſpōſa tradita eſt q̄ nōdū
vxor eē poterat unde dicūt doc. ꝙ ſi ſubiacētia reſtitutioni
que poſſunt alienari ⁊ obligari ꝓ dote ſunt alienata ꝓ do
te ꝓmiſſa in teſtō cōſtituta ꝑ ipm̄ grauatū qꝺ ſufficit ut no.
Bar. in auctē. res que. C. cōia dele. ⁊ i. d. l. queſitū ⁊ tñ cō
ſtat qꝺ illa auctē. uenit ad correctionē iur. antiqui diſponētꝭ
ꝙ que ſubiecta ſunt oneri reſtitutionis nō alienant niſi ꝓ
dote aut donatōne pp nuptias hoc ergo nomē dotꝭ ſine du
bio uerificat in dote data ut in. d. l. i. verificat ēt in dote ꝓ-
miſſa uel pollicita ut in. d. rub. ⁊. C. de dotꝭ. ꝓmiſ. in rub. ⁊
l. i. ij. ⁊. iij. ⁊. l. ad exactionē uerificat ēt i dote cōfeſſata. C.
de dotis ꝓmiſ. l. ſi uolūtate. ff. de uer. obli. l. ſi ita ſtipulatus
fuero. §. poſſum uerificat ēt quo ad quid in dote data pro
ſpōſa ut. d. l. queſitū in fi. cum. l. ſe. ſed lꝫ ita videat ēt prima
frōte tñ in ꝓpoſita qōe vident uerba ſtatuti requirere dotē
datam eē dū ibi dicit ⁊ aliā dimidiā reſtituere teneant. Nō
aūt cadit reſtitutio niſi cum dos data eſt ut probat expſſe
in. d. l. fi. C. ſolu. ma. in. ij. glo. hoc ēt probari vꝫ ex eodē ſta
tuto in v̄. ſi uero maritꝰ ibi integrā dotē ꝑcipiat ⁊ ſic ꝺ do
te ſoluta loquit alias eim proprie nō ꝑciperet ſꝫ retineret.
Quid dicemꝰ certe ſubſiſto lꝫ forſan aliquibꝰ hec queſtio
clara videat nam doti ꝓmiſſe nō cōuenit diffinitio dotꝭ po
ſita ꝑ Azo. in ſumma. C. ꝺ iure do. qui dicit ꝙ dos eſt id ꝙ
a muliere uel eius ꝑte marito uel eiꝰ ꝑti pp onera matrimo
nij dat ut ꝑpetuo ſit penes eum tenēdo ꝙ ſua diffinitio vā
ſit qꝛ hic eſt nihil datū ſed ſolū dari ꝓmiſſum. Itē nō cōue
nit ſibi diffinitio Bar. poſita ſolu. ma. in rub. qui dicit ꝙ ē

ius quoddā in ſe cōtinēs qꝺ a muliere. ⁊ eiꝰ patre marito
uel eius parti traditum eſt uel pro tradito habitum propter
onera matrimonij ſupportanda quia ſimiliter nihil traditū
eſt aut pro tradito habitum eſt ſed ſolū promiſſuꝫ. Et ꝑdi-
ctū ſtatutum ſimpliciter ⁊ abſolute in principio de dote lo
quit ut patet ibi ſi mulier dotata ⁊c. ꝯiunctis uerbis ſequē
tibus ibi dotis ꝑdicte ⁊c. vſi uerbū illud dotis ita abſolute
ꝓlatū ſine adiūcto debet intelligi proprie de exercito. l. i. §.
ſi is qui nauem de uer. ſig. l. eū qui uectigal. ⁊ ſic i illa dote
cui vere ⁊ ꝓprie cōgruat diffinitio dotꝭ ſed ſꝫ predicta nō
cōgruit ſibi dicta diffinitio ergo ceſſare vꝫ rōe ſtatuti ⁊ po
tiſſime coadiuuādo ex uerbis illis reſtituere teneat ⁊c. que
quidem uerba nō adaptant niſi doti date qꝛ illa reſtituēda
eſt nō ꝓmiſſe que nō dꝫ reſtitui ſed ſolūmō reſtringi ut ſu-
periꝰ dcm̄ ē. Hijs ut nō obſtañ. inclino in opi. ꝯriā ꝙ dcm̄
ſtatutum uēdicet ſibi locum ⁊ ꝙ maritus lucrari dēat dictā
dimidiā dicte dotꝭ ad hoc ꝓbādum mouent me leges prio
loco allegate ꝓbātes apte dotem illā eē etiam que ſolū pro
miſſa aut pollicita eſt allego ad hoc. C. de colſ. dotꝭ. l. i. C. de
colla. l. filie dotem ⁊ auctē. qꝺ locum ⁊ in corꝑe vſi ſumit
in quibus dicit ꝙ filia ad ſucceſſionē uenies una cum fratri
bus ex diſpoſitione iuꝛ. ꝙ primitus introduxit filiā dotē de
bere cōferre nō tm̄ debet cōferre dotem datā ſed ēt promiſ
ſam qꝛ ſtatutum ꝑdictum factū ē in recōpenſationē oneruꝫ
matrimonij que quodāmō inſupportabilia ſunt ut. C. ꝺ iuꝛ
do. l. pro oneribꝰ. ff. de iure dotꝭ. l. dotꝭ fructus. ff. fami. her.
l. ſi filia ⁊. l. ſi maritus. Et rō ita cōgruit doti promiſſe ſiue
date: imo plus cum quis dotē ꝓmiſerit ⁊ nō ſoluerit. Et ſi
aliud diceremus ſequeret magna abſurditas ꝙ ſi pēdente
iudicio ſuꝑ dote ꝓmiſſa vxor decederet in matrimonio tūc
vir nihil lucraret ⁊ ſic ꝓmiſſor ex ſua mora ⁊ negligētia
cōmodum reportaret ꝯ regulaꝫ traditā de reg. iur. l. nō frau
dant. §. nemo ex ſuo delicto. Cum igit rō legis ⁊ eiꝰ mēs
ita in dote ꝓmiſſa habeat locuꝫ ſicut in data in utroqꝫ caſu
habeat locū ipſius legis ſtatutaria diſpō. ff. de iure patro. l.
adigere. §. quāuis. ff. de pac. l. qꝺ dcm̄. Et ad hoc allego po
tiſſime. ff. de cōdi. ⁊ demō. l. cum tale. §. falſam cām ubi di-
cit ꝙ adeo iuberet rō legis legi ut ſemꝑ ea ceſſante. ceſſet
lex ſimiliter ⁊ ecōuerſo ubi nō ceſſat habeat locū lex ut ſit
eadem ꝯriorum diſciplina. l. nihil tam naturale. Nūc rñdeo
ad allegata in ꝯriūm. Et primo ad id qꝺ dicit ꝙ doti ꝓmiſ
ſe nō cōuenit diffinitio tradita per Azo. nec tradita ꝑ Bar.
qꝛ delato ſemꝑ eoꝝ reuerētie nulla dictaꝝ diffinitionuꝫ eſt
ꝑfecta ꝓut ſe ad traditum reſtringūt qꝛ ēt nō facta traditōe
nec habito ſed ſola ꝓmiſſio dos eſt ut ſuperiꝰ eſt clariſſime
ꝓbatum ⁊ ꝓbat. ff. ꝙ me. cā. l. ſi mulier. §. ſi dos vſi dos ē
quoddam ius cōtinēs in ſe datum traditum uel ꝓmiſſum a
muliere uel eiꝰ parte viro uel eiꝰ parti ob cām matrimonij
ut ſit dos. Nec curo an ſit datū uel ꝓmiſſum ob matrimo-
nij onera ſupportanda uel non ſed hoc ſolum an ſit datum
uel ꝓmiſſum ob cām matrimonij vt ſit dos ⁊ eſt falſa eoꝝ
diffinitio dum dicūt pp onera matrimonij ſupportāda nam
dari ⁊ ꝓmitti pōt dos ꝑ mulierez eiꝰ marito uel eius parti
cum pacto ut vir nō ſupportet onera matrimonij ⁊ tñ nega
ri nō pōt dotem eē tex. eſt. ff. de pactꝭ. doc. in fi. l. iiij. ⁊. ff. de
dona. inter uiꝝ ⁊ uxo. l. ſiquis ꝓ uxore. §. fi. que lex directo
cōfundit diffinitionē eorum. vnde diffinitio eſt ut predixi.
Et ex eis pꝫ vtilitas in inueſtigādo diffinitionē dotis. Nō
ob. uerba ſtatuti ibi reſtituere teneat aliam dimidiā ⁊c. qꝛ
primo diſpō ꝑcedit abſolute de lucro dotꝭ vnde illa uerba i
telligo ꝙ fiat reſtitutio dotꝭ dimidie ꝗſi cōtingeret doteꝫ eē
datam. Et ita intelligēdo venirent iplicatiue ⁊ facerēt pro
non ꝯ. Poſſumus ēt intelligere ꝙ hꝫ locum reſtitutio ob-
ligationis ꝑ pactum ſeu per acceptilationē ſicut dicimus in
omnibꝰ illis quibꝰ liberatio legat arguunt eim ut liberent
⁊ hoc mō reſtituit eis ꝓmiſſum. ff. de cōdi. ob cāꝫ. l. ſi quis
accepto de lib. lega. l. qꝺ nihil ⁊. l. iij. §. nūc de effectu eo. ti.
Nō ob. ꝙ maritus puellā duxit in domū abſqꝫ patris ꝯſen
ſu qꝛ exquo pater cōſenſit matrimonio cuiꝰ cōſenſus de ho
neſtate requirit nō de iure in executione matrimonij q̄ ſit
ꝑ carnalē copulam eſt eiꝰ cōſenſus neceſſario requirēdus
ff. de mino. l. iij. §. ſed vtꝝ i glo. notabili que dicit ꝙ ſi pater
cōſenſerit filio agēti nō eſt neceſſe ꝙ in executione ſnīe no
uum preſtet cōſenſum. Idem tꝫ in. l. cū nō ſolum. §. neceſſi
tatem: in glo. magna dum allegat illum. §. Nō ob. ꝙ modi
co tpe uixit puella qꝛ caſus mortꝭ repētinus nō tollit ꝺ me
dio tale lucrum. C. de lega. l. nō tm̄ ubi eſt tex. bonꝰ. Item
nō ob. l. i. C. ꝺ dote cau. que dicit ꝙ dotē nūeratio ſola facit

cōcedo